

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 23.3.2007
COM(2007) 131 konč.

**TRETJE POROČILO KOMISIJE SVETU
IN EVROPSKEMU PARLAMENTU**

**o uporabi Uredbe Sveta (ES) št. 797/2004
o ukrepih, ki izboljšujejo splošne pogoje
za proizvodnjo in trženje čebelarskih proizvodov**

{SEC(2007) 368}

KAZALO

1.	Uvod.....	3
2.	Položaj v svetu	3
2.1.	Proizvodnja	3
2.2.	Trgovina	4
2.2.1.	Izvoz.....	4
2.2.2.	Uvoz.....	4
3.	Položaj v Evropski uniji	4
3.1.	Bilanca oskrbe.....	4
3.2.	Popis (tabela 9).....	5
3.3.	Poraba in promocija čebelarских proizvodov	5
4.	Izvajanje čebelarских programov	6
4.1.	Napoved izdatkov.....	6
4.2.	Izvrševanje izdatkov (tabele 16 do 18 – slika 12).....	7
4.3.	Cilj.....	8
4.3.1.	Posebni cilji.....	8
4.3.2.	Predlogi držav članic.....	8
5.	Predlogi izvajalcev iz celotne verige.....	10
6.	Sklepna ugotovitev.....	10

To poročilo spremlja delovni dokument služb Komisije (v francoščini), v katerem so tabele in slike, na katere se sklicuje.

1. Uvod

Člen 7 Uredbe Sveta (ES) št. 797/2004 o ukrepih, ki izboljšujejo splošne pogoje za proizvodnjo in trženje čebelarških proizvodov,¹ določa, da se Evropskemu parlamentu in Svetu vsaka tri leta predloži poročilo o izvajanju navedene uredbe. To poročilo izpolnjuje to obveznost.

Januarja 2004 je drugo poročilo Komisije o uporabi Uredbe Sveta (ES) št. 1221/97² spremljal predlog uredbe Sveta za povečanje njene učinkovitosti. Glede na to, da je bila iz leta v leto ugotovljena precejšnja podobnost med čebelarškimi programi, se je zdelo primerno, da se nacionalni programi pripravijo za triletna obdobja.

Zato je bila Uredba (ES) št. 1221/97 razveljavljena in jo je nadomestila Uredba (ES) št. 797/2004. Uredba Komisije (ES) št. 917/2004³ o podrobnih pravilih za izvajanje določa zlasti elemente čebelarških programov, datum njihovega sporočanja, razdelitveni ključ za sofinanciranje s strani Skupnosti in elemente v zvezi s študijami o strukturi sektorja.

V skladu z določbami Uredbe so države članice poslale svoje študije o strukturi sektorja (med drugim popis panjev).

Treba je omeniti, da so čebelarške programe pripravile vse države članice, kar je dokaz njihovega zanimanja in potreb evropskega čebelarstva.

2. POLOŽAJ V SVETU

Največ medu na svetu proizvedejo v Aziji, ki ji sledita Evropa in Severna Amerika (tabela 1). Največja izvoznica na svetu je postala Argentina, ki je pred Kitajsko, medtem ko je Evropska unija (EU) največja uvoznica.

2.1. Proizvodnja

Svetovna proizvodnja medu je leta 2005 dosegla 1 381 000 ton (tabela 1). V obdobju med letoma 2001 in 2005 se je svetovna proizvodnja povečala za 9,2 %. Od leta 1996 se je povečala za 25 % (slika 1).

Od leta 2004 je EU zaradi širitve za 10 novih držav članic postala druga največja proizvajalka na svetu. Leta 2005 je EU proizvedla 174 000 ton medu (tabela 2) (kar je 13 % svetovne proizvodnje), medtem ko je Kitajska utrdila svoj položaj največje svetovne proizvajalke s proizvodnjo 305 000 ton medu, kar pomeni 20-odstotno povečanje od leta 2001. Druge najpomembnejše proizvajalke so Združene države in Argentina, katerih posamezna proizvodnja znaša 85 000 ton.

Pomembni proizvajalki medu sta tudi obe novi državi članici EU (19 000 ton v Romuniji in 8 000 ton v Bolgariji).

¹ UL L 125, 28.4.2004, str. 1.

² COM (2004) 30 konč.

³ UL L 163, 30.4.2004, str. 83.

2.2. Trgovina

Svetovna trgovina obsega približno četrtno celotne proizvodnje medu.

2.2.1. Izvoz

Svetovni izvoz medu je leta 2005 obsegal približno 325 000 ton (tabela 3). Argentina je v letu 2005 izvozila 108 000 ton in tako postala največja izvoznica (več kot 30 % svetovne trgovine). Njen izvoz se je v primerjavi s prejšnjimi leti povečal za več kot 40 %. Kitajska, ki je bila tradicionalno največja izvoznica, je bila po letu 2001 priča precejšnjemu zmanjšanju svojega izvoza (88 000 ton v letu 2005 v primerjavi s 107 000 tonami v letu 2001).

Med drugimi državami izvoznicami so zunanjo trgovino razvile nove države, na primer Indija (s 3 000 ton v letu 2001 na 17 000 ton v letu 2005). Po drugi strani je Brazilija močno zmanjšala svoj izvoz, in sicer večinoma zaradi higienskih razlogov (z 21 000 ton v letu 2004 na 6 000 ton v letu 2005). Od leta 2006 Brazilija nima več dovoljenja za izvoz v EU. Tudi izvoz Turčije se je zelo močno zmanjšal.

2.2.2. Uvoz

Najpomembnejši uvozni trg je še naprej EU, ki je s 155 000 tonami uvozila 45 % vsega uvoženega medu na svetu v letu 2005 (tabela 4). Drugo veliko uvozno območje je Severna Amerika (114 000 ton). Nemčija in Združeno kraljestvo sta leta 2005 uvozila skoraj 70 % vsega uvoza EU (tabela 6).

Svetovni uvoz se je po koncu 70. let redno povečeval zaradi vse večje porabe naravnih in dietetičnih proizvodov, prizadevanj nekaterih izvajalcev za uvedbo posebnih vrst medu in medu po nizkih cenah, navadno v obliki mešanic, in tudi zaradi vedno večje industrijske uporabe medu.

3. POLOŽAJ V EVROPSKI UNIJI

3.1. Bilanca oskrbe

EU ne proizvede dovolj medu in mora navadno uvoziti približno polovico porabljenega medu, pri čemer je njena stopnja samooskrbe v letu 2004/2005 znašala 54,2 % (tabela 5). Vendar pa se je stopnja samooskrbe po širitvi EU na 25 držav izboljšala, saj je bila prej 45-odstotna.

Tri največje proizvajalke medu v EU so Španija, Nemčija in Madžarska z 32 000, 26 000 in 19 500 tonami v letu 2004/2005. Proizvodnja v 10 državah članicah, ki so pristopile v letu 2004, znaša približno 43 000 ton, kar je 25 % celotne proizvodnje EU. Med temi državami članicami sta največji proizvajalki Madžarska in Poljska.

EU vsako leto uvozi približno 150 000 ton medu. Največja dobaviteljica Evropske unije je še naprej Argentina z 71 000 tonami (kar je skoraj 50 % vsega uvoza v Skupnost v letu 2005, sledita ji Mehika in Brazilija) (slika 5 – tabela 6). Vendar pa se uvoz iz Mehike po letu 2000 zmanjšuje kljub tarifni kvoti 30 000 ton po znižanih dajatvah.

Uvoz iz Romunije in Bolgarije znaša dobrih 10 000 ton.

Izvoz iz Skupnosti v tretje države znaša le dobrih 6 000 ton, kar je 3,5 % proizvodnje v letu 2005 (tabela 7). Glavna namembna država tega izvoza je Švica (približno 1 500 ton v letu 2005).

Uvozne cene

Povprečna uvozna cena v EU se je po letu 2003 močno znižala, in sicer je z 2,31 EUR/kg padla na 1,29 EUR/kg (tabela 8a). Ta raven cene je nizka, vendar v skladu z ravniyo iz prvih let po letu 2000 (pred prepovedjo uvoza kitajskega medu). Leta 2003 so bile cene izjemno visoke, zlasti ker kitajskega medu, katerega cena je bila nižja od 1 EUR/kg, ni bilo več na voljo na trgu Skupnosti, ki predstavlja najpomembnejše uvozno območje na svetu.

Glede na razpoložljive številke za leto 2006 se raven uvoznih cen rahlo dviguje (1,34 EUR/kg).

Izvozne cene

Tudi povprečna izvozna cena za med iz Skupnosti se po letu 2004 znižuje, vendar ostaja na sorazmerno visoki ravni. Povprečna cena, ki znaša 3,63 EUR/kg (tabela 8b), je precej višja od cene uvoženega medu. Vzrok za to je dejstvo, da je evropski med pogosto visoke kakovosti in ima posebne iskane organoleptične lastnosti (sortni med).

3.2. Popis (tabela 9)

V skladu s členom 3 Uredbe (ES) št. 797/2004 so države članice hkrati s svojimi programi poslale tudi študijo o strukturi sektorja. Ker so programi po letu 2004 triletni, se številke v zvezi s popisom Komisiji pošiljajo le vsaka tri leta.

Po podatkih, ki so jih poslale države članice, je vseh čebelarjev v Skupnosti 593 000, od tega 17 986 poklicnih (najmanj 150 panjev).

Vseh panjev je 11 631 300, od tega 4 321 901 v lasti poklicnih čebelarjev. To pomeni, da imajo 3 % čebelarjev v lasti skoraj 40 % panjev. Število panjev se je od leta 2003 povečalo za 2 754 091. Vzrok za tako povečanje je izključno širitev EU, saj je bilo v 10 novih državah članicah popisanih 2 870 872 panjev. Povečanje števila panjev je približno skladno s povečanjem proizvodnje (približno +26 %).

Države članice z največjim številom panjev so Španija, Grčija, Francija in Italija. Med državami članicami, ki so k EU pristopile v letu 2004, je največ popisanih panjev na Poljskem in Madžarskem.

Če upoštevamo indeks profesionalizacije, ima največjo, 76-odstotno stopnjo profesionalizacije Španija, sledi pa ji Grčija.

Glede na absolutno vrednost so poklicni čebelarji skoncentrirani v petih državah članicah: Grčiji, Španiji, Franciji, Italiji in na Madžarskem.

3.3. Poraba in promocija čebelarских proizvodov

Poraba medu na leto in na prebivalca za leto 2005 je znašala 0,7 kg. V zadnjih letih ni opaziti večjega povečanja.

Država članica z največjo porabo medu je Grčija (1,7 kg/leto/preb.), sledijo ji Avstrija, Nemčija in Španija.

Da bi se lahko med s poreklom iz Skupnosti bolje soočal s svetovno konkurenco, so čebelarški proizvodi z Uredbo Komisije (ES) št. 422/2005⁴ prvič postali upravičeni do informacijskih in promocijskih ukrepov za kmetijske proizvode na notranjem trgu.

Glavna cilja sta zlasti informirati potrošnike o raznolikosti, organoleptičnih lastnostih in pogojih proizvodnje čebelarških proizvodov Skupnosti ter jim pomagati pri razumevanju označevanja.

4. IZVAJANJE ČEBELARSKIH PROGRAMOV

4.1. Napoved izdatkov

Izdatki po državi članici

Kot je določeno v členu 2 Uredbe (ES) št. 917/2004, države članice obvestijo Komisijo o svojih programih vsaka tri leta. Obvestila o programih morajo vključevati oceno stroškov in finančni načrt.

Na podlagi teh uradnih obvestil se razpoložljiva sredstva Skupnosti dodelijo glede na popis čebel Skupnosti, kot je naveden v Prilogi I k Uredbi (ES) št. 917/2004. Na podlagi deleža panjev vsake države članice glede na skupno število torej dobimo odstotek največjega teoretičnega zneska sredstev, do katerega je upravičena posamezna država članica pred morebitno porazdelitvijo zneskov, za katere ni bilo zaproseno v napovedih izdatkov.

Za obdobje 2004–2006 (tabela 9) je država članica z največjo teoretično upravičenostjo Španija (21,2 %), sledijo ji Grčija (11,9 %), Francija (9,9 %), Italija (9,5 %), Poljska (8,2 %) itd. Na podlagi zneskov, za katere nekatere države niso zaprosile, sta bili lahko predvsem dve izmed njih deležni povečanja svojih dodeljenih proračunskih sredstev v primerjavi z njunima teoretičnima deležema. Gre za Italijo (13,7 % proračunskih sredstev v primerjavi z 9,4 % panjev) in Madžarsko (8,2 % proračunskih sredstev v primerjavi s 7,5 % panjev).

Pri programih za leto 2005 je na tri države članice (Španija, Grčija in Italija) odpadlo skoraj 47 % razpoložljivih sredstev Skupnosti. Skupaj s Francijo in Madžarsko je na teh pet držav odpadlo 64 % sredstev, medtem ko imajo 60 % panjev. Torej prav države članice z največjim številom panjev zahtevajo največ sredstev za uporabo sofinanciranih programov.

Niti sprememba Uredbe Sveta iz leta 2004 niti širitev nista prinesli bistvene spremembe pri uporabi proračunskih sredstev. Kljub temu se je teoretični delež nekaterih držav zmanjšal. Tak primer je Španija, katere delež se je s 27 % v letu 2003 zmanjšal na 21 % za programe v obdobju 2005–2007. Čeprav se je skupni proračun zaradi upoštevanja širitve povečal (s 16,5 milijona EUR na 23 milijonov EUR), pa to ni vplivalo na absolutno vrednost proračunskih sredstev, dodeljenih Španiji. Nasprotno so se napovedani izdatki kljub zmanjšanju odstotkovnega teoretičnega deleža povečali (s 4 377 000 EUR v letu 2003 na 4 890 000 EUR v letu 2005).

Izdatki po vrsti ukrepa

V tabelah 11, 12 in 13 so prikazane napovedi izdatkov po vrsti ukrepa za vsako državo članico za obdobje 2005–2007.

⁴ UL L 68, 15.3.2005, str. 5.

Treba je opozoriti, da je bila med spremembo Uredbe Sveta iz leta 2004 uvedena nova vrsta ukrepa: pomoč za obnovo panjev.

V letih 2005 in 2006 je najpogosteje uporabljeni ukrep še naprej nadzor varoze (med 33 in 35 %, kar je več kot 8 milijonov EUR), sledijo mu tehnična pomoč (26 %, kar je skoraj 6 milijonov EUR), racionalizacija sezonskih selitev panjev zaradi paše (19 %, kar je skoraj 4,5 milijona EUR), analize medu (8 %, kar je približno 1,8 milijona EUR), obnova panjev (6 do 7 %, kar je 1,5 milijona EUR) in na koncu uporabljene raziskave (5 %, kar je približno 1 milijon EUR).

V primerjavi s prejšnjimi leti je ugotovljeno precej veliko zmanjšanje zneskov, dodeljenih za nadzor varoze, čeprav je ta ukrep še naprej najpogostejši. Ta ukrep je zajel več kot 42 % proračunskih sredstev za obdobje 2001–2002. Glavni vzrok za to je uvedba ukrepa obnove panjev in nekoliko večja uporaba za analize medu:

- nadzor nad varozo se brez izjem zahteva v vseh programih;
- ukrepe tehnične pomoči zahtevajo praktično vse države članice. Država, katere napovedi izdatkov za ta ukrep so največje, je Italija (več kot 1 milijon EUR), medtem ko Španija načrtuje, da bo za ta ukrep porabila samo dobrih 10 % svojih sredstev;
- racionalizacijo sezonskih selitev panjev zaradi paše je zahtevalo 15 držav članic, vključno z vsemi državami z juga Evrope (tiste z najvišjo stopnjo profesionalizacije in katerih raznolikost medonosnih rastlin z različnimi obdobji cvetenja je prav tako velika).

Ugotavlja se, da Španija porabi več kot 40 % svojih sredstev za racionalizacijo sezonskih selitev panjev zaradi paše, kar je več kot 50 % vseh izdatkov Skupnosti za ta ukrep;

- analize medu so vključene v programe 20 držav članic. Največ jih uporabljajo Avstrija, Poljska in Španija;
- obnova panjev je, čeprav je bila uvedena pred kratkim, pritegnila zanimanje 15 držav članic. Največja prosilka z več kot 500 000 EUR je Francija. Razlog za to je posebna občutljivost na vprašanje odmiranja čebel;
- ukrepi za uporabne raziskave so vključeni v 15 nacionalnih programov; italijanske in francoske zahteve po ukrepih predstavljajo 50 % skupnega zaprosenega zneska.

4.2. Izvrševanje izdatkov (tabele 16 do 18 – slika 12)

Izvajanje čebelarskih programov je treba zaključiti do 31. avgusta posameznega leta, z njimi povezana plačila pa je treba izvesti najpozneje do 15. oktobra.

V letu 2006 je začasno izvrševanje izdatkov za programe držav članic obsegalo 82,5 % skupnih načrtovanih izdatkov, in sicer je bilo od skupnih 23 milijonov EUR porabljenih približno 19 milijonov EUR. Ker lahko države članice nekatere izdatke sporočijo naknadno, bi morala biti končna stopnja uporabe pri programih za leto 2006 višja. Stopnja uporabe pri programih za leto 2004, ki so se izvajali pred širitvijo EU, je bila 84-odstotna. Pri programih za leto 2005, ki jih je bilo kot prve treba izvajati na podlagi triletnega sistema, se je ta stopnja rahlo znižala (78 %). To pojasnjuje dejstvo, da nove države članice niso imele izkušenj s temi programi, zato je bila uvedba upravnih in zakonodajnih nacionalnih postopkov včasih dolgotrajna. Sicer pa se je stopnja uporabe pri večini od teh držav članic precej izboljšala v

letu 2006. Tak je zlasti primer Madžarske in Poljske. To dokazuje, kako preprosta je uporaba teh programov. Upamo lahko, da bo stopnja uporabe pri programih za leto 2007 še višja.

Za tržno leto 2005 je 14 držav članic porabilo skoraj 80 % svojih razpoložljivih sredstev, v primerjavi s 13 državami v letu 2006 (ta številka naj bi se še povečala).

Med največjimi upravičenkami je Španija uporabila 95 % svojih sredstev v letu 2005, in že skoraj 80 % v letu 2006, Grčija je uporabila več kot 80 % sredstev (kljub zmanjšanju nacionalnega proračuna), Italija in Francija več kot 90 %. Kar zadeva 10 novih držav članic, se na splošno ugotavlja, da se je stopnja uporabe med izvajanjem programov za leto 2005 in programov za leto 2006 precej izboljšala. Na primer, stopnja uporabe za Madžarsko se je z 29 % povečala na 88 %, stopnja za Poljsko pa z 51 % na več kot 72 %, kar je zelo spodbudno, kar zadeva možnost za optimalno uporabo programov v EU-27.

Samo ena država članica, Slovaška, sploh ni uporabila sredstev, ki so ji bila dodeljena.

4.3. Cilj

Upravičeni so vsi ukrepi, ki jih države članice predlagajo v svojih nacionalnih programih, če so namenjeni izključno izpolnjevanju ciljev enega ali drugega upravičenega ukrepa.

4.3.1. Posebni cilji

Tehnična pomoč je namenjena povečanju učinkovitosti proizvodnje in trženja z uporabo boljših tehnik. Tečaji in drugi ukrepi usposabljanja za čebelarje in odgovorne osebe skupin ali združenj se nanašajo zlasti na področja, kot so vzreja in preprečevanje bolezni, pogoji zbiranja in pakiranja, prevoz in trženje.

Cilj **nadzora varoze** je zmanjšati izdatke, nastale zaradi zdravljenja panjev, ali prevzeti njihov del. Če te parazitske bolezni ne zdravimo, lahko povzroči zmanjšanje pridelka in izgubo. Oslabelost kolonij zaradi varoze je eden od vzrokov za pojav povezanih bolezni. Varoze ni mogoče popolnoma odpraviti in zdravljenje panjev z dovoljenimi sredstvi je edini način za preprečevanje posledic te bolezni.

Cilj **racionalizacije sezonskih selitev zaradi paše** je upravljanje gibanja panjev na ozemlju Skupnosti in zagotavljanje razpoložljivih lokacij za visoko koncentracijo čebelarjev med obdobjem cvetenja. K upravljanju sezonskih selitev zaradi paše lahko med drugim prispevajo register sezonskih selitev, naložbe v opremo in izdelava kart medonosnih rastlin.

Namen podpornih ukrepov za **analize medu** je izboljšati trženje medu. Financiranje analiz, ki se nanašajo na fizikalno-kemijske značilnosti medu glede na botanično poreklo, omogoča čebelarju, da podrobno spozna kakovost medu in tako na trgu več iztrži za svoj proizvod.

Z **obnovo panjev** je prek financiranja dejavnosti za spodbujanje vzreje matic ali nakupa paketov čebel mogoče nadomestiti izgube čebel in torej proizvodnje.

Uporabne raziskave na področju kvalitativnega izboljšanja medu in razširjanje njihovih rezultatov lahko pripomorejo k povečanju dohodka proizvajalcev.

4.3.2. Predlogi držav članic

Večina držav članic je odgovorila na zahtevo Komisije, naj ji sporočijo svoje pripombe o izvajanju programov.

Države članice so na splošno zadovoljne z načinom upravljanja teh programov in ni stalnih zahtev za spremembo Uredbe (ES) št. 797/2004. Dejstvo, da so programi predvideni za triletno obdobje, se šteje za izboljšanje, ki omogoča predvidevanje in načrtovanje nekaterih ukrepov. Najpogostejša zahteva držav članic je zahteva po večji prožnosti pri prilagajanju programov.

Možnost spreminjanja vsebine programov med letom je določena v izvedbeni uredbi (ES) št. 917/2004. Člen 6 namreč določa, da se lahko sredstva, dodeljena za vsakega od šestih upravičenih ukrepov, povečajo ali zmanjšajo za največ 20 %, ne da bi bilo potrebno mnenje upravljalnega odbora. Če sprememba preseže omejitve, je „prilagoditev“ programa mogoča na podlagi mnenja upravljalnega odbora (člen 7).

Drugi glavni predlogi so:

- da se dodajo ukrepi za povečanje porabe medu in da se upravičeni ukrepi podrobno opišejo.

Ker je bil med dodan na seznam proizvodov, upravičenih do ukrepov informiranja in promocije za kmetijske proizvode na notranjem trgu, Komisija meni, da ni primerno, da se tej prošnji ugodi. Podroben opis vsebine posameznega ukrepa bi onemogočil prožnost teh programov, medtem ko države članice zahtevajo večjo prožnost. Komisija preuči vsak program in torej vsak predlagani ukrep, pri čemer je glavno merilo upravičenosti zagotovitev, da se bo vsak odobreni ukrep uporabil izključno za dosego enega od ciljev ukrepov, določenih v Uredbi. Izčrpen seznam „sprejemljivih“ dejavnosti za vsakega od ukrepov torej ni zaželen;

- nekatere države članice zahtevajo, da se ukrepi pomoči laboratorijem, ki izvajajo analize fizikalno-kemičnih lastnosti medu, razširijo še na druge čebelarске proizvode (matični mleček, cvetni prah itd.).

Glede na omejena proračunska sredstva se to ne zdi prednostna naloga, zlasti ob upoštevanju količin, danih na trg. Pri proizvodih z visoko dodano vrednostjo je stroške teh analiz lažje kriti kot pri medu;

- nadzor nad drugimi boleznimi čebel poleg varoze. Jasno mora biti, da cilj te sheme ni oblikovati zdravstvene politike v sektorju. Bolezni, povezane z varozo, so ob spremembi iz leta 2004 postale neupravičene do čebelarskih programov prav zato, da ne bi prišlo do zamenjav z veterinarsko politiko;
- prenos izdatkov, ki do 31. avgusta proračunskega leta niso bili izvršeni, na naslednje leto. Ob upoštevanju načela enoletnosti proračuna tak prenos ni niti zaželen niti mogoč. Tak prenos bi lahko povzročil manj učinkovito uporabo programov prvo in drugo leto;
- nakup panjev. Tudi če se lahko dokaže, da ta ukrep lahko prispeva k izpolnitvi cilja obnove panjev, pa bi ga lahko službe Komisije ocenile šele, ko bodo programi poslani;
- izboljšanje statističnega instrumenta. Države članice morajo že sedaj poslati študijo o strukturi sektorja. Letna revizija števil bi se izkazala za upravno obremenitev, kar pa ni zaželeno. Službe Komisije izvajalce redno obveščajo o statističnih podatkih v zvezi s trgovino;
- možnost uresničitve evropskih projektov med več državami članicami. Komisija priznava zanimanje za take projekte in pojasnjuje, da bi bili lahko ti sprejeti, saj ni

ovir za sodelovanje med več državami članicami pri istem projektu. K njihovemu financiranju bi morala prispevati vsaka sodelujoča država članica, in sicer glede na dodeljena proračunska sredstva. Ponovna dodelitev nezaprošenih zneskov tem posebnim projektom bi bila v nasprotju z upravno poenostavitvijo.

In končno, nekajkrat so bili omenjeni še drugi konkretniji ukrepi, ki pa ne upravičujejo spremembe Uredbe. Upravičenost vsakega posebnega ukrepa se bo preučila med analizo programov pred njihovim sprejetjem.

5. PREDLOGI IZVAJALCEV IZ CELOTNE VERIGE

Industrija (FEEDEM) in proizvajalci (COPA-COGECA) priznavajo zanimanje za čebelarske programe, ker so ti v resnično podporo sektorju. Poudarjajo, da gre za edini instrument, ki prinaša koristi za sektor.

Iz proizvodnega sektorja prihajajo naslednji predlogi:

- boljše zagotavljanje sodelovanja med državami članicami in sektorjem pri pripravi programov;
- vzdrževanje učinkovitega statističnega orodja;
- razvoj raziskovalnih programov in boljše usklajevanje rezultatov;
- poskrbeti za večjo prožnost v zvezi z možnostjo spreminjanja porazdelitve proračunskih sredstev po ukrepih med samim trajanjem programa;
- predvideti možnost za uresničitev evropskih projektov med več državami članicami.

6. SKLEPNA UGOTOVITEV

Zdi se, da Uredba (ES) št. 797/2004 prinaša pozitivne rezultate za čebelarstvo, in sicer z vidika držav članic in tudi čebelarjev. Za ta sektor so značilne raznolikost proizvodnih pogojev, razpršenost in raznovrstnost udeležencev, ki sodelujejo na ravni proizvodnje in tudi trženja.

Prednostni ukrepi iz te uredbe so kljub svoji omejenosti z vidika proračunskih sredstev pokazali pravo kvalitativno vrednost. Zdi se, da je triletna narava programov po letu 2004 prinesla več prožnosti pri njihovi pripravi in izvedbi.

Komisija ob upoštevanju elementov, predstavljenih v tem poročilu, meni, da ni primerno spreminjati Uredbe (ES) št. 797/2004. Nasprotno, prožnost, ki jo večina držav članic in izvajalci zahtevajo v zvezi z možnostjo spreminjanja programov med proračunskim letom, ne da bi to vplivalo na skupno raven proračunskih sredstev vsake države članice, bi bila lahko predmet osnutka spremembe Uredbe Komisije (ES) št. 917/2004.